

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارزیان محیط زیست کلان

گردشگری روستایی راهبردی مناسب برای توسعه پایدار

مطالعه موردی روستای پالنگان

پری ناز میرزایی

دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

دانشگاه پیام نور ارومیه

استاد راهنما دکتر عاشری

p.merzaei@gmail.com

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

ارژمان محیط زیست علمآند

چکیده:

گردشگری روستایی، ویژگی‌های اجتماعات روستایی را در کنار سایر عوامل، تلفیق و حاصلی از نحوه‌ی برخورد گروه‌های روستایی می‌داند و سازمان‌های اجتماعی آن را پیامد کشاکش انسان و محیط و خلق چشم اندازهای ویژه برمی‌شمارند و نیز نحوه‌ی عملکرد انسان را در ارتباط مستقیم با مکان و زمان مورد بررسی قرار می‌دهند. توسعه فرهنگ گردشگری روستایی سعی دارد که نابرابری‌های مکانی و اختلافات طبقه روستایی و شهری را با توجه به جنبه‌های کارکردی روستا و شناخت دقیق‌تر توانایی‌ها و جاذبه‌های طبیعی و فرهنگی کمتر نماید و سعی دارد در عرصه‌های کاربردی در حل مسائل نقش با اهمیتی را ایفا کند و توانایی طرح صحیح مسائل و توان چاره اندیشی برای برطرف کردن پیچیدگی مکانی روستاها داشته باشد. گردشگری روستایی به توصیف و تبیین اجتماعی و فرهنگی از فضاها و ویژه بر اساس چگونگی استقرار، ساختار و سیمای ظاهری، کارکردی، ماهیت تاریخی و همچنین تغییرات آتی آن می‌پردازد. گردشگری روستایی عملاً دانش جغرافیا را در فضایی کوچک‌تر و ملموس‌تر پیاده کرده و گرایش‌های این فرهنگ را در مکان‌های محدود و قابل دسترس برای شناخت روستا و جایگاه آن در برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی حفظ نموده است.

واژه‌های کلیدی: گردشگری، توسعه پایدار، روستا، مدیریت، برنامه‌ریزی